Paddenstoelen en een vreemde vogel.

De paddenstoelen die we nu overal kunnen zien zijn de vruchten van wat je eigenlijk zou kunnen noemen de paddenstoelenplant. Zo'n paddenstoelenplant zit verborgen in de grond of het stuk hout of het blaadje waar de paddenstoel op staat. Het bestaat uit een groot aantal hele fijne dunne meestal witte draadjes, hyfen.

De paddenstoelenplant zelf noemen we het mycelium of zwamvlok en ziet er uit als een pluk uitgeplozen watten.
Die zwamvlokken vervullen een aantal heel belangrijke taken in de natuur.
Een van die taken is het meehelpen aan het opruimen van al het dode afgestorven materiaal dat in de natuur terecht komt. We moeten daarbij denken aan afgestorven en omgevallen bomen, afgebroken takken, afgestorven wortels maar ook bladeren, naalden, vruchten. Alles wat in de natuur afgestorven is wordt mede verteerd door paddenstoelen of eigenlijk door de zwamvlok van de paddenstoelen.
De paddenstoelen die dit doen, de opruimers dus, noemen we saprofyten.

Er zijn ontzettend veel soorten van die opruimers, van heel groot tot heel klein.
Afgelopen woensdag hebben we met de paddenstoelenwerkgroep de Herbertusbossen in Heeze bezocht en daar hebben we enkelen mooie soorten van deze opruimers gevonden. Hierbij een viertal fotootjes.

Molissia

blauwe of vaalblauwe kaaszwam

Allereerst de Molissia, een groepje van kleine paddenstoeltjes (waarschijnlijk de Molissia cinerea, de gedrongen mollisia). Dit groepje is echt een juweeltje. Een van de deelnemers merkte op dat dit eigenlijk een fraaie broche is!
Een tweede soort is de Blauwe of de Vaalblauwe kaaszwam. Ik zelf neig naar de laatste soort. De Blauwe kaaszwam is toch wel veel helderder blauw.

witte of abrikooskleurige tandzwam

kleverige koraalzwam

Dan zie je ook vaak van die witte plakkaten schimmels op hout zitten. Die zijn toch wel de moeite waard om eens van dichterbij te bekijken. Het plakkaat dat op de bijgaande foto te zien is, is een tandzwam, een witte of een abrikooskleurige tandzwam. Het onderscheid tussen beiden is niet de kleur maar de grootte van de poriën en die heb ik in het bos niet gemeten.
Tenslotte, de laatste foto, de Kleverige Koraalzwam. Ja, daar hoef ik niet veel over te zeggen alleen dat dit zwammetje in werkelijkheid niet groter was dan 2 cm.

In de titel staat ook nog dat een vreemde vogel genoemd. Nou, in Weert vliegt sinds enige tijd een Kookaburra rond, een Australische ijsvogel of ook wel de lachvogel.
Hij of zij is groot, zo'n 42 cm en dus een reus vergeleken met onze ijsvogel.
De Kookaburra is niet gebonden aan water maar vangt zijn eten op het land.
Zijn tweede naam, de lachvogel, dankt aan zijn geluid. Het eerste deel van zijn roep is wat ik noem een gebrabbel maar het tweede deel lijkt sprekend op met duivelslachje van de Groene Specht. Het lijkt er veel op maar is het net niet, net een wat ander timbre.

Ik heb zijn geluid gehoord in de IJzeren Man en ik heb hem twee op een lantarenpaal in de buurt van de Lidl zien zitten.
U merkt wel, er is buiten voldoende te zien.

Herman Beuvens